

4. Για τον λόγο ότι, από αριθμητικής απόψεως, στο πλαίσιο του προγράμματος Erasmus έρχονται στις Κάτω Χώρες περισσότεροι αλλοδαποί σπουδαστές απ' ό,τι Ολλανδοί σπουδαστές που έχουν επιλέξει να ακολουθήσουν τον πλήρη κύκλο σπουδών τους στην αλλοδαπή, καθώς και για τον λόγο ότι στην τελευταία κατηγορία σπουδαστών, αντί της «OV-studentenkaart», χορηγείται κάθε μήνα μια μεταφερόμενη χρηματοδότηση σπουδών («meeneembare studiefinanciering») ύψους 89,13 ευρώ τον μήνα (αξία 2013), τελικά στις Κάτω Χώρες μόνον οι αλλοδαποί σπουδαστές δεν λαμβάνουν την παραμικρή παροχή ή το παραμικρό πλεονέκτημα υπό τη μορφή της «OV-studentenkaart». Κατά την Επιτροπή, τούτο είναι μια έμμεση μορφή διακρίσεως βάσει του άρθρου 24 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών.
5. Δεδομένου ότι μέχρι τώρα το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δεν έχει ακόμα λάβει όλα τα μέτρα προκειμένου να θέσει τέλος στη διαφορετική μεταχείριση των αλλοδαπών σπουδαστών όσον αφορά τη δυνατότητα αποκτήσεως της σπουδαστικής κάρτας χρήσεως δημόσιων μέσων μεταφοράς («OV-studentenkaart»), η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 18 ΣΛΕΕ (σε συνδυασμό με τα άρθρα 20 και 21 ΣΛΕΕ) καθώς και από το άρθρο 24 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ.

(¹) Οδηγία 2004/38/ΕΚ της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstol (Σουηδία) στις
2 Ιουνίου 2014 — Skatteverket κατά David Hedqvist**

(Υπόθεση C-264/14)

(2014/C 245/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta förvaltningsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Skatteverket

Καθού: David Hedqvist

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας περί ΦΠΑ (¹) την έννοια ότι πράξεις αγοραπωλησίας συναλλάγματος έχουν ως μορφή αυτού που περιγράφεται ως ανταλλαγή εικονικών νομισμάτων με παραδοσιακά νομίσματα και αντιστρόφως, η οποία πραγματοποιείται έναντι αντιπαροχής που προστίθεται από τον πάροχο της υπηρεσίας κατά τον καθορισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών, συνιστούν παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιείται εξ επαχθούς αιτίας;
- 2) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική, έχει το άρθρο 135, παράγραφος 1, την έννοια ότι οι προαναφερθείσες πράξεις αγοραπωλησίας συναλλάγματος απαλλάσσονται από τον φόρο;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).